

בבית הדין הצבאי המיוחד

בפני :

אל"ם נועה זומר - הנשיאה

אל"ם אחסאן חלבי - שופט

אל"ם גילה שלזינגר - שופטת

בעניין :

התובע הצבאי הראשי – המאשים

(ע"י ב"כ, רס"ן תאה שליט ; סרן קרן נחמן-מישאלוף ; סגן שיר ליבוביץ)

נגד

מ/XXX אל"ם י' ב' ע' – הנאשם

(ע"י ב"כ, אל"ם רן כהן ; אל"ם (מיל') אבי עמירם ; סגן ורוניקה ליטבינוב)

הכרעת-דין

על-פי הודאתו בכתב האישום ובפרטים הנוספים, מורשע הנאשם בשתי עבירות של הפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בעבירה של שימוש ברכוש הצבא שלא למטרות הצבא, לפי סעיף 79(א) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 ובשתי עבירות של התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

ניתנה והודעה היום, י"ב אדר ב' התשע"ט, 19 במרץ 2019, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

שופט

נשיאה

גזר-דין

1. הנאשם, אלי"ם (מילי) י' ב' ע', הורשע על-פי הודאתו בעבירות של הפרת אמונים, שימוש ברכוש הצבא שלא למטרות הצבא והתנהגות שאינה הולמת.
2. עניין של העבירות בכך שחרף ניגוד עניינים שבו היה הנאשם מצוי, בשל חברות עם אזרחים וקשרים כלכליים ועסקיים שניהל באותה עת עם חלקם – פעל, תוך שימוש במעמדו ובתפקידו כרע"ן אבטחה, סגן מפקד ומפקד מחנה רבין (מטכ"ל), כדי להיטיב עימם ועם ילדיהם ששירתו בצה"ל. כך, פעל להעברת בנו של אחד מחבריו, ששירת בחטיבת הצנחנים, לשירות במשרד קצין הרכב במחנה מטכ"ל, שתחת פיקודו. בהמשך, הקל בעונש שהוטל על אותו חייל בדין משמעת, ובהזדמנות אחרת, הורה לסגנו להימנע מלשפוט את החייל בשל עבירה שביצע, ומסר לו כי יטפל בעניין בעצמו. בדומה, פעל לשבץ את בנו של חבר אחר, מייד לאחר הטירונות, לשירות במחנה מטכ"ל, ולא בתפקיד שיועד לה באגף כוח האדם, ובהמשך, לאחר שהעלתה בפניו קשיים בתפקידה, שינה את שיבוצה, לבקשתה, לתפקיד במשרד הרס"ר, שהיה כפוף אליו ישירות. עוד פעל לשינוי שיבוץ של בנו של חבר נוסף, מלוחם בחטיבת גבעתי לתפקיד מגן אסטרטגי במחנה מטכ"ל, ולאחר מכן, הקל פעמיים בעונשים משמעתיים שנגזרו עליו, בניגוד להמלצת מפקדיו הישירים. בהזדמנות נוספת, בעקבות פנייתו של הנאשם, ניתנה לאותו חייל חופשה בליל הסדר. בנוסף, פעל הנאשם, פעמיים, כדי לשנות שיבוץ של בנו של חבר אחר, ולשם כך פנה לבעלי תפקידים שונים בצבא. בנו של חבר נוסף שובץ, בעקבות התערבותו של הנאשם, לתפקיד מגן אסטרטגי במחנה מטכ"ל, ולא במשטרה הצבאית, שם ביצע את הכשרת הטירונות. לאחר מכן, שיבץ אותו הנאשם כנהג, תחת פיקודו הישיר.
3. ניגוד עניינים נוסף עוסק בסיועו של הנאשם, תוך שימוש בדרגתו ובמעמדו הצבאיים, לגורמים שונים, שאליהם פנה באותו זמן כדי לסייע לו לאתר אפשרויות לתעסוקה לאחר פרישתו המתוכננת מצה"ל. כך, בחודש אוגוסט 2018, התקשר למנכ"ל רשת "כוורת", והציע לו להציב בחנויות הרשת מכונות אוטומטיות לממכר מוצרי סלולאר – אפשרות שביקש לקדם חברו, אלי קמחי, המשמש כיו"ר חברה העוסקת בשיווק ובמכירת מוצרים מסוג זה. מנכ"ל רשת "כוורת" התנגד לרעיון, אך הסכים להצעתו של הנאשם כי שלושתם ייפגשו לדון בכך, וזאת מפאת החשש כי הנאשם לא יקדם את בניית המבנה החדש של חנות "כוורת" במחנה מטכ"ל. מוסכם, כי הנאשם פנה בשעתו אל אלי קמחי בבקשת סיוע במציאת מקום עבודה לאחר שחרורו, ומר קמחי אף הציע לנאשם, לפחות בשתי הזדמנויות במהלך השנים 2017 ו-2018, אפשרויות תעסוקתיות בהן לא היה הנאשם מעוניין, מטעמיו.

בדומה, בחודש יולי 2018, פנה אל הנאשם מר איציק כהן, ראש מנהלת מעבר צה"ל דרומה, וביקש ממנו לשנות את שיבוצו של חייל, כך שיעבור לשרת מיחידת הפרקליטות הצבאית אל פיקודו הישיר של הנאשם במחנה מטכ"ל. הנאשם זימן את החייל לשיחה, ולאחר מכן פנה באמצעות פקודו לגורמי מפצ"ר בעניין זה, אך נענה בשלילה. כאשר התקשר אליו מר כהן כשבועיים לאחר מכן, וביקש להשלים את הטיפול בשינוי השיבוץ של החייל, השיב לו הנאשם כי גער בגורמים הרלוונטיים, וציין כי "החייל לא יישאר במקום שירותו". באותה שיחה, ציין הנאשם בפני מר כהן את עובדת שחרורו הקרב ובא, ובהמשך לכך, נקבעה פגישה בין השניים, כדי לדון באפשרות להעסקתו העתידית של הנאשם.

שתי הפגישות, עם מר קמחי (ומנכ"ל רשת "כוורת") ועם מר כהן, לא יצאו אל הפועל, בשל פתיחת החקירה בעניינו של הנאשם.

החקירה עצמה נפתחה בעקבות קבלת מידע מודיעיני, שהחשיד את הנאשם בביצועם של המעשים בהם הורשע.

4. עבירה שלישית, ועבירה של התנהגות שאינה הולמת הנגזרת הימנה, עוסקת בשימוש שעשה הנאשם, החל מחודש אוגוסט 2017 ובמשך כשנה, כמעט מדי סוף שבוע, ברכב צבאי מסוג מיצובישי "פאג'רו", לצרכיו הפרטיים – אף שרכב זה נכלל במאגר כלי רכב שנועד לפי הגדרתו לתת מענה לקצינים בדרגת אלוף, במקרים בהם נבצר מהם להשתמש ברכבם האישי. על-פי הגדרתו של המאגר, כלי הרכב ינופקו באישורו של הנאשם ותחת בקרתו האישית, ישמשו לייעודם בלבד, במתאר משימתו, ויוחזרו למחנה מטכ"ל בסיום המשימות.

בפועל, השתמש כאמור הנאשם ברכב ה"פאג'רו" לצרכיו הפרטיים, ובכלל זה נהג לחבר אליו עגלת נגר, בה הסיע אופנועים שהיו ברשותו למקומות שבהם רכב על האופנוע. במספר הזדמנויות, התיר לרעייתו לנהוג ברכב, בנוכחותו, מבלי שהחזיקה ברישיון צבאי. באחת הפעמים, ביום 3 באוגוסט 2018, נסע הנאשם עם משפחתו מביתו אל טבריה ובחזרה, כאשר אחיינו, רב"ט בר אזוראי, נוהג ברכב, מבלי שיש ברשותו רישיון צבאי. באותו יום, בעת שהותם בטבריה, התקשר לנאשם קצין הרכב של מחנה מטכ"ל, ומסר לו כי רכב ה"פאג'רו" נדרש עבור מפקד אוגדת איו"ש, לאחר שרכבו נגנב. בתגובה, ביקש ממנו הנאשם למסור לרמ"ד רכב באט"ל, אשר פנתה בעניין, כי הרכב יהיה זמין רק בשעה מאוחרת יותר, מבלי לומר לה כי הוא מצוי ברשותו, והנחה אותו למסור לה ג'יפ אחר מן המאגר. בחלוף שעה, נתקבל עדכון כי נמצא לנושא פתרון אחר.

הנאשם עשה שימוש גם ברכב נוסף מן המאגר הנזכר, מסוג "פולקסווגן פאסאט", ביום 29 ביוני 2018, עת הורה לרב"ט יובל אזוראי לנסוע בו לביתו, לאסוף אותו ואת

ילדיו ולהסיע אותם לבילוי בהרצליה ומשם בחזרה לביתם. באותה עת, חנה רכב ה"פאג'רו" ליד ביתו של הנאשם.

5. עוד הורשע הנאשם בעבירה של התנהגות שאינה הולמת, בגין ניצול שני חיילים לצרכיו האישיים ולמילוי משימות שאינן במסגרת תפקידם הצבאי. שניהם פעלו בהתאם לבקשותיו.

כך, בתקופה שבין יום 16 בנובמבר 2017 ליום 12 באוגוסט 2018, ביקש הנאשם, במספר הזדמנויות ובמהלך שעות הפעילות, מסמל לידור נגר, אשר שירת בלשכתו כנהג, לקחת את עגלת הנגרר הפרטית שלו, או את האופנוע הפרטי שלו, לטיפול במוסך אזרחי. עוד ביקש ממנו להסיעו, ברכבו הצבאי הצמוד, לסידורים שונים לרגל חתונת בנו, וכן ביקש ממנו להסיע את בנו לצומת קסטינה, בשעת בוקר מוקדמת, בדרכו של סמל נגר לבסיס הקריה.

בנוסף, בתקופה שבין יום 19 ביולי 2017 ליום 12 באוגוסט 2018, ביקש הנאשם מרב"ט יובל אזולאי, אשר שירת כנהג בלשכתו, לאסוף עבורו ציוד לאופנועים מחנות בתל אביב; לנסוע לבנק, לביצוע מטלות אישיות של הנאשם; לאסוף את רעייתו של הנאשם מביתם שבמושב שתולים ולהסיעה לבסיס הקריה, שם אמורה היתה לפגוש בנאשם לצורך ענייניה הפרטיים; להסיעו, ביום חתונת בנו, להרצליה, ומשם לאולם האירועים (שאליו הוזמן גם רב"ט אזולאי, כאורח), ולבסוף לביתו; להסיע את הנאשם ואת בני משפחתו לבילוי בסוף שבוע; לאסוף תנור מביתו של הנאשם במושב שתולים, להסיעו לדירת בנו של הנאשם בתל אביב, ולהתקינו שם; לאסוף (ברכבו הפרטי של רב"ט אזולאי) עובד ניקיון, להסיעו לדירת בנו של הנאשם בתל אביב כדי שינקה את הדירה, לצלם את המקום עבור הנאשם בתום הניקיון, ולשלם למנקה בעבור שירותיו 270 ש"ח מכספו האישי. את הכסף השיב הנאשם לרב"ט אזולאי למחרת.

ראיות לעונש

6. הנאשם, יליד 1968, גוייס לצה"ל בשנת 1987, ושירת במגוון תפקידים, תחילה כנגד ובהמשך כקצין. החל משנת 2010 שירת בבסיס מטכ"ל בקריה, כרע"ן אבטחה, סגן מפקד הבסיס ומפקד הבסיס. כמפקד הבסיס, הוענקה לו דרגת אל"ם אישית. ביום 31.8.2018 פרש הנאשם מצה"ל, מספר חודשים לפני המועד המתוכנן.

הסדר הטיעון וטיעוני הצדדים

7. הצדדים עתרו במשותף להשית על הנאשם עונשים של שמונים ותשעה (89) ימי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודה צבאית, אחד-עשר (11) ימי מחבוש בדרך של עבודה צבאית, מאסר מותנה, הורדה לדרגת רס"ן וקנס בסך 22,000 ש"ח.

התביעה הדגישה כי מעשיו של הנאשם, תוך ניצול הסמכויות הרבות שהיו בידיו, חורגים מאלה המצופים מקצין בתפקידו ובמעמדו, ומגלמים מעילה באמון שניתן בו, באופן הפוגע בטוהר המידות של משרתי צה"ל ובאמון הציבור בצבא ובמפקדיו. **ההגנה**, מנגד, הטעימה כי אין המדובר במי שקיבל שוחד או שנטל כסף לכיסו. קשריו של הנאשם עם החברים הנזכרים בכתב האישום נוצרו במסגרת השתתפותם של הללו בפרוייקט התנדבותי רב חשיבות, אותו יזם הנאשם והוביל, של ארגון טקסי בר ובת מצווה לנערים ממשפחות מעוטות יכולת. בצד הסיוע, בשיבוץ ובשירות הצבאי, לילדיהם של אותם חברים – מוסכם כי הנאשם עסק בבקשות דומות אחרות, לעיתים גם במסגרת סמכותו ולצורכי יחידתו. הפעלת הנהגים לצרכיו האישיים לא לוותה בניצול או השפלה, והשימוש בכלי הרכב הצבאיים נעשה כשהנאשם, בפני עצמו, זכאי לרכב צבאי צמוד.

שני הצדדים הדגישו, לקולה, את קבלת האחריות המיידית של הנאשם על מעשיו, תוך חיסכון ניכר בזמן שיפוטי; את השלכות הפרשה על מצבה הבריאותי של רעייתו; את הפגיעה הכלכלית עקב הפרישה שהוקדמה כאמור; ואת תרומתו של הנאשם לצה"ל משך 32 שנות שירות, ובכלל זה התרומה המשמעותית לבסיס מטכ"ל, בכלל ההיבטים, ובהם היבטי אבטחה ותשתיות.

כפי שהוסבר לנו, חלוקת העונש לריצוי בדרך של עבודה צבאית, כך שחלקו במאסר וחלקו במחבוש, נועדה למנוע פגיעה נוספת בנאשם, בהיבטים פנסיוניים. 8. **הנאשם**, בדברו האחרון, הביע צער על האופן בו סיים שירות רב שנים של עשייה ותרומה. הוא מבקש להותיר את הפרשה מאחוריו, ולסיים את ריצוי העונש בהקדם האפשרי.

דיון והכרעה

9. בית הדין הצבאי לערעורים שב והדגיש, כי "הדרישה לשמר 'רמת התנהגות ראויה' מצד המפקדים בצה"ל, היא בעלת שני פנים משלימים. ה'פנימי', שעניינו 'החוסן הערכי והנורמות הנדרשות ממפקדי צה"ל מתוקף 'שליחותם כמפקדים'; וה'חיצוני' שתכליתו טיפוח ושימור אמון הציבור בצה"ל ובמפקדיו. חובת האמון של המפקד היא, אפוא, ברבדים שונים: 'בראש ובראשונה, למפקדיו ולחייליו. בנוסף, חב הוא חובת אמון למשפחות החיילים שהופקדו בידיו... ולחברה בכללותה'" (ע/88,89/11). **התובע הצבאי הראשי נ' אל"ם מור חיים**, בסעיף 12 לפסק הדין, והאסמכתאות שם ((2012).

וכבר נפסק, כי –

"עובד מדינה בכיר משמש דוגמא לכפופים לו. מעמדו הציבורי מאפשר לו להקרין כלפי הציבור הרחב הגינות, אמון, יושר ויושרה..."

כאשר עובד ציבור זה מצוי בניגוד עניינים הוא מקרין כלפי הכפופים לו וכלפי הציבור כולו את כשלונה של המערכת הציבורית, את שבירתם של הכלים הממלכתיים" (דנ"פ 1397/03 **מדינת ישראל נ' שבס**, פ"ד נט(4) 385, בעמ' 419-420 (2004)).

10. אכן, מוסכם על הצדדים כי לאורך השנים, עסק הנאשם בשינוי שיבוצם של חיילים וכי לעיתים, עשה זאת במסגרת סמכותו ולצרכי יחידתו. ואולם, ניגוד העניינים שבו פעל, עת שינה את שיבוצם (ולעיתים, יותר מפעם אחת) של ילדי חבריו, תוך התערבות גם בהיבטים משמעותיים של שירותם – והכל, עת הוא מצוי עם חלק מן החברים בקשרים עסקיים – עונה על ההגדרה של "סטייה מטריאלית מן השורה", להבדיל מסטייה פרוצדורלית בלבד (ראו, למשל, ע"פ 4506/15 **בר נ' מדינת ישראל**, בסעיף 64 לפסק-דינו של כב' הש' סולברג (טרם פורסם, 11.12.2016)). כך גם כאשר פעל לקידום ענייניהם של מי שמולם בירר, במקביל, אפשרויות העסקה לאחר שחרורו. המעורבות החריגה בקידום ענייניו העסקיים של מר קמחי מול מנכ"ל רשת "כוורת", התלוי בנאשם לבניית המבנה החדש של הרשת במחנה מטכ"ל, היא דוגמה בולטת לכך (ראו, בדומה, את ע"פ 4506/15 **בר הנ"ל**, בסעיף 65 לפסק-דינו של כב' הש' סולברג (טרם פורסם, 11.12.2016). ראו והשוו גם את ע/161/03 **אע"צ שטמלר נ' התובע הצבאי הראשי**, בסעיף 18 לפסק הדין (2004)). לא לחינם, נקבע כי עצם ההימצאות במצב של ניגוד עניינים פוגעת באמון הציבור בשירות הציבורי (ע"פ 7621/14 **גוטסדינר נ' מדינת ישראל**, בסעיף 63 לפסק-דינו של כב' הש' הנדל, והאסמכתאות שם (טרם פורסם, 1.3.2017)).

11. אשר לעבירות הנוספות שבהן הורשע הנאשם. "מנהג הבעלים" בו נהג ביחס לכלי הרכב המצויים במאגר המיועד, לפי הגדרות קפדניות, לשימושם של קצינים בדרגת אלוף בלבד – מנע את עשיית השימוש במקרה כזה באחד מכלי הרכב, והיה כרוך גם בהפרה נוספת של הפקודות, עת נהגו ברכב האמור רעייתו של הנאשם ורב"ט בר אזולאי, מבלי שהיה ברשותם רישיון צבאי.

ואם בכך לא די, ביקש הנאשם משני נהגים שתחת פיקודו, לאורך תקופה ממושכת, למלא משימות שונות ומגוונות, לצרכיו האישיים ולצרכי משפחתו. הסתייעות כזו בפקודיו של הנאשם מעלה את החשש "כי הסיוע שניתן אינו בשל רצון טוב וחופשי, אלא מונע מיחסי המרות בין מבקש הסיוע למסייע... התנהגות שכזו, ככלל, פסולה, באשר יש בה סטייה מנורמות ההתנהגות המצופות ממפקד, והיא אף עומדת בסתירה לפקודות הצבא" (ע/4,6/16 **רס"ר גל נ' התובע הצבאי הראשי**, בסעיף 43 לפסק הדין (2016)). ראו גם את ע/80/16 **סמ"ר וולוך סילוי נ' התובע הצבאי הראשי**, בסעיף 13 לפסק הדין (2017)).

12. בצד כל אלה, כידוע, "כבר נאמר לא פעם כי עקרון מרכזי בתורת הענישה הוא עקרון הענישה האינדיווידואלית, ואין לערוך השוואה טכנית בין מקרים, ללא עמידה פרטנית על הנסיבות הייחודיות - נסיבות אישיות, נסיבות הקשורות לביצוע העבירה ונסיבות אחרות - שעל יסודן נגזר הדין במקרה הקונקרטי" (ע"פ 6986/13 **אוחיון נ' מדינת ישראל**, בסעיף 57 לפסק הדין (טרם פורסם, 25.6.2015)). בעת גזירת הדין, יש ליתן את המשקל הראוי לאופי שירותו של הנאשם, לאורך כל השנים, תוך הקרבה אישית ומשפחתית (ע/74/09 **תא"ל תמיר נ' התובע הצבאי הראשי**, בסעיף 14 לפסק הדין (2009)) – ולפרישתו של הנאשם לפני המועד המקורי שתוכנן לכך, תוך פגיעה כלכלית, והכל בראי פגיעה בריאותית שהסבה הפרשה כולה לרעייתו:

"מקובל עלינו כי את כרטיס הביקור שלו, קונה אדם יום אחרי יום, שעה אחרי שעה, ועל כן ביום פקודה, יש לזקוף לזכותו את מעשיו החיוביים לצד השליליים" (ע"פ 4484/05 **שגב נ' מדינת ישראל**, בסעיף 9 לפסק הדין (טרם פורסם, 8.8.2006)).

אין להתעלם גם משיתוף הפעולה של הנאשם בחקירתו, בצד קבלת האחריות על מעשיו, מבלי לנהל הליך של שמיעת ראיות, בתיק רחב יריעה. בכך, זכאי הנאשם להקלה בדין, השמורה למי שניחם על מעשיו והפנים את חומרתם, בבחינת 'מודה ועוזב ירחם' (ע/40/11 **רב"ט ימיני נ' התובע הצבאי הראשי**, בעמ' 5 ואילך לפסק הדין, והאסמכתאות שם (2011)).

13. במכלול הנתונים, לכן, מצאנו כי הסדר הטיעון, הכולל רכיב של מאסר (ומחבוש) בפועל, לריצוי בדרך של עבודה צבאית, לתקופה שאינה מבוטלת – עונה על האיזון הראוי שבין ההקלה שניתנה לנאשם לבין התועלת הציבורית שהיתה כרוכה בעריכת ההסדר (ראו, באופן כללי לגבי היחס שבין הסדרי טיעון לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, את ע"פ 512/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 4.12.2013), ואת ע"פ 6943/16 **גלקין נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 28.1.2018)). לעניין זה, איננו מקלים ראש גם בהורדתו של הנאשם – אשר אהבתו ומסירותו למערכת הצבאית ניכרו גם בדברו האחרון לפנינו – בשתי דרגות, לאחר 32 שנות שירות מסור, וזאת נוכח "היותה של זכותו של אדם לשאת דרגה צבאית, שאותה השיג בעמל רב, זכות הקשורה לכבודו כאדם, אשר פגיעה בה היא פגיעה בכבודו" (הצעת חוק לתיקון חוק השיפוט הצבאי, התשס"ד-2003, ה"ח הממשלה 67, בעמ' 232, ביחס לתיקונו של סעיף 533 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955).

וכפי שפסק בית הדין הצבאי לערעורים, בפרשת **תמיר הנ"ל**:

"פגיעה בדרגה נושאת עימה "קלון חיצוני". מופיעה בה אמירה, כי כישלוננו של האדם מחייב פגיעה **בקניינו - דרגתו** שהוענקה לו בעבר **בזכות**. זאת ואף זאת. לפגיעה בדרגה משמעות נלווית של השפלה"

(ע/74/09 תא"ל תמיר הנ"ל, בסעיף 14 לפסק הדין. ההדגשות במקור ((2009).

14. נוכח מכלול השיקולים, ראינו לכבד את ההסדר, ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שמונים ותשעה (89) ימי מאסר לריצוי בפועל, ועוד אחד-עשר (11) ימי מחבוס לריצוי בפועל, ובסה"כ מאה (100) ימים, הכל בדרך של עבודה צבאית, לפי התנאים שקבעה רמ"ד שיקום במקמצי"ר בחוות-דעתה, במצל"ח XXX בצריפין.
2. ששה (6) חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור כל עבירה לפי סימנים ד ו-ה לפרק ט', וסימנים ו ו-ז לפרק י"א לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
3. שלושה (3) חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, לבל יעבור עבירה של שימוש ברכוש צבאי שלא למטרות הצבא, או כל עבירה של שימוש ברכב ללא רשות בעליו.
4. קנס בסך 22,000 ש"ח, שישולם בתשלום אחד, עד יום 1.5.2019. אי תשלום הקנס יביא למאסרו של הנאשם למשך 14 ימים.
5. הורדה לדרגת רס"ן.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במצל"ח XXX בצריפין מחר, 28.3.2019, עד השעה 10:00.

למען הסר ספק, בטלה בזה כל הוראה שניתנה במהלך החקירה או לאחריה על תפיסת נכסים של הנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום, 27.3.2019, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת		שופט	נשיאה
למקור	נאמן	העתק	חתימת המגיה: _____
כהן	עמית	סגן	
הדין	בית	קצין	תאריך: _____